Lietas Nr. 125005015
Lietas arhīva Nr. 103AA-0096-15

SPRIEDUMS

Rēzeknē 2015.gada 23.oktobrī

Latgales apgabaltiesas tiesneši: I.Zalužinska, I.Raciņš un A.Vilmanis
izskatīja apelācijas kārtībā rakstveida procesā administratīvā pārkāpuma lietas materiālus un /pers. A/ apelācijas sūdzību,

k o n s t a t ē j a

Ar Preiļu rajona tiesas 2015.gada 5.augusta spriedumu atstāts negrozīts Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes 2015.gada 4.marta lēmums Nr.114/15 administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PF300088, bet /pers. A/ sūdzība noraidīta.

Spriedumā norādīts, ka 2015.gada 31.janvārī pulksten 16.45 Krustpils novada apdzīvotā vietā "Zīlāni" Zīlānu ielā, virzienā no Mežāres uz Laukezera ielu, /pers. A/ vadīja transportlīdzekli VW Jetta, reģistrācijas numurs /TL numurs/, ar ātrumu 70 km/h ceļa zīmes Nr.518 (apdzīvotas vietas sākums) darbības zonā. Ātrums fiksēts ar mērierīci Genesis II Select Nr.33933, pieļaujamā mērierīces kļūda +/- 3 km/h. Ātrums pārsniegts par 17 km/h. Pārkāpts Ceļu satiksmes noteikumu 114.punkts. Ar šādām darbībām /pers. A/ izdarīja Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{8}panta otrajā daļā paredzēto pārkāpumu (likuma redakcija, kas bija spēkā pārkāpuma izdarīšanas brīdī).

Par minēto pārkāpumu 2015.gada 31.janvārī Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Patruļdienesta rotas jaunākais inspektors A.Cakuls sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PF300088 un par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{8}panta otrajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu /pers. A/ uzlika naudas sodu 15 *euro* apmērā.

Izskatot /pers. A/ sūdzību, Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes priekšnieka vietnieks ar 2015.gada 4.marta lēmumu Nr.114/15 atstāja negrozītu Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Patruļdienesta rotas jaunākā inspektora A.Cakula 2015.gada 31.janvāra lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā.

Nepiekrītot šādam lēmumam, /pers. A/ iesniedza sūdzību Preiļu rajona tiesā, lūdza atcelt pilnībā Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes 2015.gada 4.marta lēmumu Nr.114/15 administratīvā pārkāpuma lietā un izbeigt lietu.

Izskatot /pers. A/ sūdzību, pārbaudot tajā norādīto un administratīvā pārkāpuma lietā esošos pierādījumus, Preiļu rajona tiesa atstāja negrozītu pārsūdzēto iestādes lēmumu, bet /pers. A/ sūdzību noraidīja.

Tiesa spriedumā norādīja, lai konkrētajā gadījumā transportlīdzekļa vadītāju sauktu pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{8}panta otrajā daļā (likuma redakcija, kas bija spēkā pārkāpuma izdarīšanas brīdī) paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, ir jākonstatē 518.ceļa zīmes darbības zona, kā arī, vai /pers. A/ kā vieglā automobiļa vadītājs pārsniedza 518.ceļa zīmes darbības zonā atļauto braukšanas ātrumu līdz 20 kilometriem stundā.

Tiesa atzina, ka ar likumā paredzētajiem līdzekļiem- braukšanas ātrums fiksēts ar mērierīci Genesis II Select Nr.33933, policijas darbinieki konstatēja, ka 518.ceļa zīmes darbības zonā /pers. A/ vadīja automašīnu ar ātrumu 70 km/h. Ņemot vērā pieļaujamo mērierīces kļūdu, braukšanas ātrums pārsniegts par 17 km/h. Ar minēto mērierīci fiksētais ātrums uzskatāms par pieļaujamu pierādījumu lietā, jo mērierīcei veikta verificēšana normatīvajos aktos paredzētajā kārtībā, atbilst Ministru kabineta noteikumu Nr.981 prasībām, transportlīdzekļu ātruma kontrolei mērierīces derīguma termiņš līdz 2015.gada 17.decembrim. Ar dienesta automašīnā uzstādīto ātruma mērīšanas ierīci Genesis II Select tika veikta braucošo transportlīdzekļu braukšanas ātruma kontrole pa Zīlānu ielu, virzienā no Jēkabpils uz Laukezera ielas pusi. Veiktais videoieraksts arī apliecina, ka /pers. A/ vadītajai automašīnai (gaišas krāsas VW markas automašīna) pulksten 16:45:12 tiek fiksēts braukšanas ātrums 70 km/h. Braukšanas ātruma mērījuma brīdī šī ir vienīgā automašīna uz ceļa un līdz ieraksta beigām neviens cits auto nepārvietojas pa minēto brauktuvi ne tādā pašā braukšanas virzienā, ne arī pretējā braukšanas virzienā. Lai gan videoierakstā nav atšifrējama automašīnas numura zīme, tomēr redzamās automašīnas tips un krāsa atbilst /pers. A/ vadītai automašīnai, tas norādīts policijas darbinieka A.Cakula dienesta ziņojumā un lietā nav konstatēti fakti, kas tieši vai netieši norādītu uz policijas darbinieka ieinteresētību sniegt apstākļiem neatbilstošas ziņas par notikušo. Tiesai nav pamata uzskatīt, ka policijas darbinieks kļūdījās, fiksējot transportlīdzekļa braukšanas ātrumu. No administratīvā pārkāpuma protokola redzams, ka /pers. A/ ar parakstu ir apliecinājis to, ka viņš ar protokola saturu iepazīstināts un Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 260.pantā noteiktās pie administratīvās atbildības sauktās personas tiesības un pienākumi viņam saprotamā valodā izskaidroti.

Ceļu satiksmes noteikumu 114.punktā noteikts, ka apdzīvotās vietās visu transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 50 km/h. Tiesas ieskatā, atļautā braukšanas ātruma neievērošana ir pārkāpums ar sevišķi augstu bīstamības pakāpi, it īpaši apdzīvotā vietā.

Tiesa nekonstatēja apstākļus, kas būtu par pamatu iestādes lēmuma atcelšanai un administratīvās tiesvedības izbeigšanai. Izvērtējot atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus, konstatēja, ka gada laikā ir izdarīts līdzīgs pārkāpums, par kuru persona jau ir administratīvi sodīta, par izdarīto pārkāpumu piemērots administratīvais sods- brīdinājums. Iestāde pamatoti secinājusi, ka par agrāk izdarīto administratīvo pārkāpumu piemērotais sods nav sasniedzis Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 22.pantā noteikto mērķi, līdz ar to konkrētajā gadījumā sankcijas ietvaros noteiktā naudas soda piemērošana ir atbilstoša izdarītajam administratīvajam pārkāpumam.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{13}panta trešo daļu, izskatot sūdzību, tiesa atzina, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, un pievienojās iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams. Lietas materiālos esošie pierādījumi ir pietiekami un atzīstami par pieļaujamiem, lai nešaubīgi apgalvotu, ka izskatāmajā gadījumā /pers. A/ ir pamatoti saukts pie administratīvās atbildības un vaina pierādīta ar lietā esošajiem pierādījumiem, kurus iestāde uzskaitījusi lēmumā un, izvērtējot tos kopumā un savstarpējā saistībā, atzinusi, ka pilnībā pierādīti administratīvā pārkāpuma protokolā norādītie administratīvā pārkāpuma izdarīšanas apstākļi.

Par tiesas spriedumu /pers. A/ iesniedza apelācijas sūdzību, kurā lūdz atcelt pilnībā Preiļu rajona tiesas spriedumu un izbeigt administratīvo lietvedību.

Uzskata spriedumu par nepamatotu un atceļamu.

Tiesa, pievienojoties policijas galējā lēmuma motivācijai, ignorēja to, ka ātruma mērierīce netika izmantota saskaņā ar tās lietošanas instrukcijas norādījumiem. Tiesa pilnībā ignorēja viņa sūdzībā minēto argumentu par radara novietojuma leņķi pret brauktuves garenasi. Tāpat tiesa ignorēja un neanalizēja to, ka pārkāpums tika fiksēts laikā, kad lija lietus. Tādēļ ļoti kritiski vērtējams policijas arguments, ka lietus un tā krišanas ātrums nevarēja ietekmēt mērierīces mērījumu rezultātus. Ņemot vērā minēto, braukšanas ātruma noteikšanas mērījums ar radaru veikts neatbilstoši tā lietošanas instrukcijas prasībām.

Lietas materiālos esošajā videoierakstā nav iespējams atšifrēt automašīnas numura zīmi. Šis pierādījuma trūkums it kā novērsts, balstoties uz policista A.Cakula dienesta ziņojumu, un to, ka līdz videoieraksta beigām neviens cits auto pa konkrēto brauktuvi nebrauc. Uzskata, ka videoierakstu iespējams rediģēt, saīsinot tā laiku, lai tajā neparādītu nākamo braucošo auto. Pie tam tiesu praksē izveidojusies atziņa, ka policijas darbinieku dienesta ziņojumi nav uzskatāmi par ticamiem, objektīviem pierādījumiem. A.Cakula ziņojums tika sastādīts gandrīz trīs nedēļas pēc pārkāpuma protokola sastādīšanas,

pēc tam, kad policijā tika iesniegta viņa sūdzība. Tādejādi, balstoties vien uz policista ziņojumu, norādīt, ka videoierakstā redzamā automašīna tiešām ir viņa vadītā automašīna, nedrīkst. Viņš sūdzībā policijai norādīja, ka pa priekšu brauca arī citas automašīnas, tādēļ nav izslēgts gadījums, ka videoierakstā redzamā automašīna ir kāda no pa priekšu braucošajām.

Ziņojumu sastādīja tā pati persona, kura izvirza apsūdzību pārkāpuma izdarīšanā. Līdz ar to šāda persona ir personīgi ieinteresēta sniegt vienpusēju, savai apsūdzībai labvēlīgu notikumu aprakstu, kas neveicina objektivitāti.

Uzskata, ka lietā trūkst neapšaubāmu un ticamu pierādījumu administratīvā pārkāpuma sastāvam, līdz ar to viņš nepatiesi notiesāts par braukšanas ātruma pārsniegšanu.

Valsts policijas Zemgales reģiona pārvalde iesniedza viedokli par /pers. A/ apelācijas sūdzību. Uzskata, ka tiesa pilnīgi, objektīvi un vispusīgi izvērtēja lietā esošos pierādījumus un spriedums ir pamatots, bet /pers. A/ sūdzība nepamatota.

Pārvalde uzskata, ka ar lietā esošiem pierādījumiem pilnībā pierādīta /pers. A/ vaina Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{8}panta otrajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanā. Dotajā gadījumā pārkāpuma kvalifikāciju nevar ietekmēt dienesta automašīnas novietojums 20-30 grādu leņķī. /pers. A/ vadītajai automašīnai radars fiksēja ātrumu 70 km/h, bet ņemot vērā mērierīces pieļaujamo kļūdu, minimālais ātrums bija 67 km/h. Līdz ar to atļautais braukšanas ātrums pārsniegts par 17 km/h.

Nav pamatoti /pers. A/ sūdzībā izteiktie argumenti attiecībā uz radara darbību ietekmējošiem faktoriem. Lietā nav pierādījumu tam, ka /pers. A/ norādītie apstākļi varētu ietekmēt konkrētā radara darbību. /pers. A/ šādus pierādījumus nav iesniedzis. Atsauce uz radara STALKER instrukciju nav pamatota, jo dotajā gadījumā ātruma mērījumi veikti ar radaru GENESIS II SELECT.

Apstāklis, ka video nav atšifrējama automašīnas numura zīme, nevar būt par pamatu tam, lai apšaubītu faktu, ka ar radaru fiksētais ātrums ir attiecināms tieši uz /pers. A/ vadīto transportlīdzekli. No policijas darbinieka A.Cakula ziņojuma izriet, ka /pers. A/ vadītā automašīna bija vienīgā ātruma fiksēšanas brīdī. Transportlīdzekli identificējoši dati ir fiksēti administratīvā pārkāpuma protokolā.

Valsts amatpersonas sastādītiem dokumentiem, *a priori* ir piešķirama publiska ticamība, un lai tos apšaubītu ir jāiesniedz pierādījumi, kas to apstiprina (Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta lēmums lietā SKA-674/2008). Šādus pierādījumus /pers. A/ nav iesniedzis, līdz ar ko nav nekāda pamata apšaubīt administratīvā pārkāpuma lietā esošos pierādījumus. Proti, lietā nav pamata apšaubīt administratīvā pārkāpuma protokolā fiksēto un policijas amatpersonas ziņojumā norādīto.

Protokolā fiksēto pārkāpumu sākotnēji nav apšaubījis arī /pers. A/. Kā norāda inspektors A.Cakuls ziņojumā, /pers. A/ piekritis tam, ka pārsniedzis braukšanas ātrumu un atteicies iepazīties ar radara rādījumiem. Konkrētajā lietā /pers. A/ notikuma vietā nekādus rakstiskus paskaidrojumus nav sniedzis, protokolu parakstījis bez iebildumiem. Izvērtējot /pers. A/ sniegto liecību ticamību, Pārvaldes ieskatā jāņem vērā arī tas apstāklis, ka /pers. A/ pēc IeM Informācijas centra Sodu reģistra datiem ir sodīts tikai par ātruma pārkāpumiem vien.

Pārbaudījusi rakstveida procesā administratīvā pārkāpuma lietā esošos pierādījumus, izskatot apelācijas sūdzību par Preiļu rajona tiesas spriedumu, izvērtējusi pārsūdzētā tiesas nolēmuma tiesiskumu un pamatotību, apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība ir atstājama bez apmierinājuma, bet pārsūdzētais tiesas spriedums negrozīts.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{8}panta otrā daļa ((likuma redakcija, kas bija spēkā pārkāpuma izdarīšanas brīdī) paredzēja atbildību par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu līdz 20 kilometriem stundā, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 518.ceļa zīmi "Apdzīvotas vietas sākums"- izsakot brīdinājumu vai uzliekot naudas sodu tramsportlīdzekļa vadītājam piecpadsmit *euro* apmērā.

Ceļu satiksmes noteikumu 114.punkts nosaka, ka apdzīvotās vietās visu transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 50 km/h.

Konkrētajā lietā noskaidrots un netiek apstrīdēts, ka 2015.gada 31.janvārī pulksten 16.45 Krustpils novada apdzīvotā vietā "Zīlāni" pa Zīlānu ielu, virzienā no Mežāres uz Laukezera ielu, /pers. A/ vadīja transportlīdzekli VW Jetta, reģistrācijas numurs /TL numurs/, 518.ceļa zīmes "Apdzīvotas vietas sākums" darbības zonā. Lietā pastāv strīds par /pers. A/ vadītā transportlīdzekļa braukšanas ātrumu.

Apelācijas sūdzībā /pers. A/ norāda, ka braukšanas ātruma noteikšanas mērījums ar radaru veikts neatbilstoši tā lietošanas instrukcijas prasībām, ignorēts radara novietojuma leņķis pret brauktuves garenasi, lietus ietekme uz mērierīces rezultātiem, videoierakstā nav atšifrējama automašīnas numura zīme, iespējams fiksēts pa priekšu braucošās automašīnas ātrums, tāpat apšaubāma policista A.Cakula dienesta ziņojuma ticamība, objektivitāte.

Apgabaltiesa uzskata par nepamatotiem /pers. A/ apelācijas sūdzībā minētos argumentus, jo tie neapstiprinās ar lietā esošiem pierādījumiem, kuri jau detalizēti analizēti un izvērtēti Iestādes- Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes 2015.gada 4.marta lēmumā un pārbaudīti Preiļu rajona tiesā atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 7.panta otrās daļas prasībām.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 7.panta otro daļu lietvedība par administratīvajiem pārkāpumiem veicama, stingri ievērojot likumību. Proti, likumības princips tiek nodrošināts tā, ka katrā nākamajā stadijā tiek pārbaudīta iepriekšējās stadijas likumība un pieņemto nolēmumu pamatotība.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.panta pirmā daļa nosaka, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Turklāt, šā panta ceturtajā daļā noteikts, ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona. Savukārt, šā panta desmitā daļa reglamentē, ka administratīvā pārkāpuma lietvedībā iegūtās ziņas par faktiem, kā arī ziņas, kas fiksētas ar tehnisku līdzekļu palīdzību, ir pieļaujams izmantot kā pierādījumus, ja tās iegūtas un procesuāli nostiprinātas šajā kodeksā noteiktajā kārtībā.

Lietas materiālos atrodas 2015.gada 31.janvārī sastādītais administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PF300088 (lietas 15.lapa), kurā norādīta, citastarp, pārkāpuma būtība, normatīvie akti, kas paredz atbildību par šo pārkāpumu, arī pieņemtais lēmums. Tāpat no minētā protokola redzams, ka ar tā saturu /pers. A/ iepazīstināts, viņam izskaidrotas tiesības un pienākumi, kas noteikti Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 260.pantā, un /pers. A/ ir parakstījis protokolu.

No Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Patruļdienesta rotas jaunākā inspektora A.Cakula dienesta ziņojuma (lietas 16.lapa) izriet, ka 2015.gada 31.janvārī, pildot dienesta pienākumus, Krustpils novada apdzīvotā vietā "Zīlāni" Zīlānu ielā automašīnai VW Jetta, reģistrācijas numurs /TL numurs/, tika fiksēts braukšanas ātrums 70 km/h. Pienākot pie apturētās automašīnas, tās vadītājs /pers. A/ piekrita, ka ir pārsniedzis braukšanas ātrumu, tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols un uzlikts naudas sods, jo iepriekš jau bija administratīvais pārkāpums par braukšanas ātruma pārsniegšanu.

Apgabaltiesai nav pamata uzskatīt, ka policijas darbinieks A.Cakuls ziņojumā sniedzis nepatiesas liecības, sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu, nepareizi norādot faktiskos apstākļus. Tāpat apgabaltiesas rīcībā nav pierādījumu, kas norādītu uz policijas darbinieku neobjektivitāti vai nekompetenci, konstatējot /pers. A/ administratīvā pārkāpuma izdarīšanas faktu.

Turklāt apgabaltiesa atzīst par pilnīgi kļūdainu /pers. A/ apelācijas sūdzības norādi, ka ātruma mērierīce netika izmantota saskaņā ar tās lietošanas instrukcijas norādījumiem, jo lietā nav gūti pierādījumi, ka mērierīce izmantota citiem mērķiem, nevis braukšanas ātruma mērījuma veikšanai.

Ceļu Satiksmes likuma 43.^{4}pants nosaka, ka noteiktā braukšanas ātruma ievērošanu Valsts policija kontrolē ar šim nolūkam paredzētām mērierīcēm.

No lietas materiāliem redzams, ka konkrētajā gadījumā tika izmantota mērierīce- radars autotransporta līdzekļu ātruma kontrolei GENESIS II SELECT Nr.G2S 33933, un atkārtotās verificēšanas sertifikāts Nr.E0703V14 apliecina derīgumu līdz 2015.gada 17.decembrim (lietas 17.lapa).

Apgabaltiesa uzskata, ka nav nepieciešams atkārtot argumentu izklāstu, kas par braukšanas ātruma mērīšanas ierīces atbilstību, pielietošanas kārtību, reglamentējošiem normatīvajiem aktiem jau detalizēti norādīts un analizēts Iestādes- Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes priekšnieka vietnieka 2015.gada 4.marta lēmumā Nr.114/15 (lietas 7.-10.lapa), konstatējot, ka mērierīce GENESIS II SELECT Nr.G2S 33933, 2014.gada 18.decembrī

pārbaudīta, verificēta un izmantojama Valsts policijas struktūrvienībās, mērīšanas līdzeklis atbilst Ministru Kabineta 2006.gada 5.decembra noteikumu Nr.981 "Noteikumi par mērīšanas līdzekļu atkārtoto verificēšanu, verificēšanas sertifikātiem un verificēšanas atzīmēm" 6.punkta prasībām.

Tāpat arī Preiļu rajona tiesa, izvērtējot /pers. A/ sūdzībā minēto, spriedumā secināja, ka mērierīces fiksētais ātrums ir pieļaujams pierādījums lietā.

Apgabaltiesa nerod pamata izdarītā secinājuma, ka konkrētajā gadījumā izmantotās ātruma kontroles mērierīces GENESIS II SELECT Nr.G2S 33933 mērījums ir tiesiski pieļaujams pierādījums administratīvā pārkāpuma lietā un mērījuma rezultātu apšaubīt nav pamata, pārvērtēšanai. Šīs mērierīces uzrādītais mērījums uzreiz tika fiksēts administratīvā pārkāpuma protokolā, un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.panta ceturtajā un desmitajā daļā noteikto uzskatāms par pieļaujamu pierādījumu. Pie tam apgabaltiesa uzskata, ka /pers. A/ kā personai, kura tika saukta pie administratīvās atbildības, pārkāpuma konstatēšanas brīdī nebija liegta iespēja īstenot procesuālās garantijas savai aizstāvībai sakarā ar administratīvā pārkāpuma protokolā norādīto. Gluži pretēji, no administratīvā pārkāpuma protokola izriet, un tas nav apstrīdēts, ka, pieņemot lēmumu par administratīvā soda uzlikšanu, /pers. A/ konstatēts atbildību mīkstinošs apstāklis, proti, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 33.panta pirmās daļas 1.punkts- vainīgais vaļsirdīgi nožēlojis izdarīto. Tātad, no minētā secināms, ka administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas brīdī /pers. A/ nav izteicis nekādus iebildumus, pretenzijas, piekritis protokolā norādītajām ziņām par faktiem, un tas pilnībā atbilst policijas darbinieka A.Cakula dienesta ziņojumā norādītajam, ka /pers. A/ piekritis tam, ka pārsniedzis braukšanas ātrumu un atteicies iepazīties ar radara rādījumiem.

Turklāt, no lietas materiāliem redzams, ka 2015.gada 31.janvārī, veicot satiksmes kustības kontroli, policijas darbinieki izmantoja ātruma mērīšanas ierīci GENESIS II SELECT, Nr.GS2 33933, un pārkāpuma fiksēšanas brīdī tika veikts ieraksts ar videoiekārtu "INFINITY". Veicot videoieraksta pārbaudi, kas uzņemts 2015.gada 31.janvārī no pulksten 16:44:56 līdz pulksten 16:46:12 ar dienesta automašīnā uzstādīto video iekārtu "INFINITY", redzams, ka šajā laikā dienesta transportlīdzeklis atrodas apdzīvotā vietā "Zīlāni" Zīlānu ielā, automašīnas priekšdaļa vērsta uz Jēkabpils pusi. Ar dienesta automašīnā uzstādīto ātruma mērīšanas ierīci GENESIS II SELECT tiek veikta pa Zīlānu ielu virzienā no Jēkabpils pilsētas (Mežāres ielas) uz Laukezera ielas pusi braucošo transportlīdzekļu braukšanas ātruma kontrole, videoieraksta kreisajā apakšējā stūrī redzams uzraksts "PRIEKŠA", kas nozīmē, ka ieslēgta priekšējā video kamera. Pulksten 16:45:25 videoierakstā redzams, ka tiek fiksēts pretimbraucošā transportlīdzekļa (tumšas krāsas automašīnas) ātrums- 53 km/h. Kad minētā automašīna ir izbraukusi no mērierīces uztveršanas zonas, monitorā parādās nākošā pretimbraucošā, gaišas krāsas /TL marka/ markas automašīna, kurai pulksten 16:45:38 tiek fiksēts braukšanas ātrums- 70 km/h. Braukšanas ātruma mērījuma veikšanas brīdī šī ir vienīgā automašīna uz brauktuves. Līdz ieraksta beigām (pulksten 16:46:12) pa Zīlānu ielu neviens cits transportlīdzeklis nepārvietojas. Tātad no lietā pievienotā videoieraksta izriet, ka braukšanas ātruma mērījums ir noteikts divām pretimbraucošām automašīnām, kuru braukšanas ātrums ir bijis atšķirīgs: 53 km/h un 70 km/h.

Apgabaltiesa atzīst, ka, izvērtējot iegūtos pierādījumus kopumā, secināms, ka fiksētais braukšanas ātrums 70 km/h viennozīmīgi attiecināms uz transportlīdzekļa VW Jetta, reģistrācijas numurs /TL numurs/, braukšanas ātrumu. Tāpat pārkāpuma konstatēšanas brīdī dotajā gadījumā netiek fiksēti tādi apstākļi, kas varētu ietekmēt veiktā braukšanas ātruma mērījuma pareizību. Līdz ar to nav pamatots /pers. A/ apgalvojums, ka radara novietojuma leņķis pret brauktuves garenasi, lietus (lietus intensitāte redzama videoierakstā uz dienesta automašīnas vējstikla) ietekme ir pamats radara mērījuma pareizības apšaubīšanai, jo tas neatbilst lietā faktiski konstatētajiem apstākļiem.

Tādejādi, pārbaudot un izvērtējot administratīvā pārkāpuma lietā esošos pierādījumus kopumā un savstarpējā sakarībā, apgabaltiesa secina, ka pamatoti konstatēta administratīvā pārkāpuma esamība un atzīts, ka /pers. A/ izdarīja Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{8}panta otrajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu. /pers. A/ sods par izdarīto administratīvo pārkāpumu uzlikts panta sankcijas ietvaros, ievērojot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 32.panta prasības.

Turklāt apgabaltiesa, izskatot apelācijas sūdzību un tajā minētos argumentus, konstatē, ka tos jau ir vērtējusi iestāde un pirmās instances tiesa, un atzīst, ka ietvertais pamatojums ir pareizs un pietiekams, tāpēc šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{13}panta trešajai daļai, nav nepieciešams.

Pamatojoties uz 289.^{12}panta otrās daļas 1.punktu, 289.^{22}pantu Latgales apgabaltiesa

n o s p r i e d a

atstāt negrozītu Preiļu rajona tiesas 2015.gada 5.augusta spriedumu, bet /pers. A/ apelācijas sūdzību noraidīt.

Apgabaltiesas spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesneši I.Zalužinska

I.Raciņš

A.Vilmanis